

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobkyně: **A.P.**, bytem ■■■, zastoupené Ladislavem Ejemem, advokátem, se sídlem Eliášova 998, Česká Lípa, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2013, č. j. OD 850/13-2/67.1/13185/NL

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 15. 10. 2013, č. j. OD 850/13-2/67.1/13185/NL se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy ze dne 19. 7. 2013, č. j. MML 025603/13/OD/Kzá, kterým bylo podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), rozhodnuto o zamítnutí námitek ve věci bodového hodnocení řidičů a potvrzení záznamu 12 bodů ke dni 16. 10. 2012. Žalovaný změnil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v datu, ke kterému žalobkyně dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů z 16. 10. 2012 na 31. 1. 2013.

Žalobkyně v žalobě namítá, že v řízení před správními orgány bylo zásadním způsobem porušeno její právo vyjádřit se k projednávané věci, což je v rozporu nejen s podmínkami řízení před správními orgány, ale i s čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť každý má právo na to, aby jeho věc byla projednána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydáno přes to, že žalobkyně dne 8. 7. 2013 žádala o poskytnutí jiného termínu k projednání námitek, jakmile to dovolí její zdravotní stav. Žalobkyně také jasně vyjádřila,

že na své účasti na jednání trvá. Správní orgán prvního stupně však žádosti žalobkyně nevyhověl a jeho postup posvětil i žalovaný, čímž bylo zasaženo do osobnostních práv žalobkyně. Žalobkyně proto navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení žalovanému.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na závěrech přijatých v napadeném rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.

Z předloženého správního spisu soud ověřil skutečnosti rozhodné pro posouzení projednávané věci:

Výzvou ze dne 19. 6. 2013 vyzval Magistrát města Liberec, odbor dopravy, žalobkyni k uplatnění práv účastníka řízení před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Žalobkyně byla vyrozuměna o tom, že těchto svých práv má možnost využít do 10. 7. 2013, kdykoliv v době úředních hodin Magistrátu města Liberec v budově Magistrátu města Liberec a že po uplynutí tohoto termínu bude vydáno ve věci rozhodnutí. Žalobkyně uvedenou výzvu osobně převzala dne 25. 6. 2013. Jednalo se o opakovanou výzvu k uplatnění práv účastníka řízení před vydáním rozhodnutí. Výzvě ze dne 19. 6. 2013 předcházely výzvy ze dne 25. 3. 2013, 2. 5. 2013 a 15. 5. 2013. Žalobkyně se pokaždé omluvila, doložila lékařské potvrzení a žádala o poskytnutí nového termínu k uplatnění svých práv.

Také v reakci na výzvu ze dne 19. 6. 2013 obdržel správní orgán prvního stupně žádost žalobkyně o poskytnutí jiného termínu k projednání jejích námitek, a to 9. 7. 2013. Žalobkyně uváděla, že její zdravotní stav prozatím nedovoluje se k projednání námitek na Magistrát města Liberec dostavit, a zdůraznila, že na své účasti na jednání trvá. Přílohou žádosti byl záznam o ošetření na ambulanci Nemocnice s poliklinikou ■■■ ze dne 8. 7. 2013 pro progredující bolest v zádech. Ze zprávy vyplývá, že lékař doporučil klidový režim, rozhodnuto o pracovní neschopnosti nebylo.

Dne 19. 7. 2013 rozhodl Magistrát města Liberec, odbor dopravy, rozhodnutím č. j. MML 025603/13/OD/Kzá o námitkách žalobkyně proti všem záznamům bodů v její evidenční kartě řidiče, tak, že námitky žalobkyně dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl jako nedůvodné a provedené záznamy, kterými žalobkyně dosáhla (nebo překročila) 12 bodů ke dnu 16. 10. 2012, potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí mimo jiné zdůraznil, že žalobkyně byla opakovaně vyzývána k uplatnění svých práv před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Naposledy měla tuto možnost od převzetí poslední výzvy dne 25. 6. 2013 do 10. 7. 2013, avšak na seznámení s podklady se nedostavila. K žádosti žalobkyně o stanovení nového termínu k projednání námitek správní orgán prvního stupně uvedl, že ze záznamu o ošetření na ambulanci v Nemocnici s poliklinikou ■■■ ze dne 8. 7. 2013 nevyplývá, že by bylo rozhodnuto o pracovní neschopnosti. Správní orgán prvního stupně uzavřel, že žalobkyně nevyužila svého práva v časovém rozpětí od 25. 6. 2013 do 7. 7. 2013 a proto přistoupil k vydání rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala. V odvolání mimo jiné stejně jako v žalobě namítala, že jí nebyla dána možnost se k projednávané věci vyjádřit. O podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že prvostupňové

rozhodnutí Magistrátu města Liberec změnil, pokud jde o časový údaj, ke kterému žalobkyně dosáhla 12 bodů v kartě řidiče, v ostatním napadené rozhodnutí potvrdil. K námitce žalobkyně, že jí nebyl poskytnut jiný termín k projednání věci, ač o něj výslovně požádala, žalovaný uvedl, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče se nekoná ústní jednání ve smyslu § 49 správního řádu. Žalovaný odkázal na § 36 odst. 3 správního řádu a uvedl, že žalobkyni byla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí opakovaně, naposledy výzvou ze dne 19. 6. 2013 do 10. 7. 2013, kdykoliv v době úředních hodin správního orgánu prvního stupně. Písemnost s výzvou žalobkyně osobně převzala dne 25. 6. 2013 a měla tedy dostatek času svého práva dle § 36 odst. 3 správního řádu využít. Její omluvu – potvrzení o návštěvě neurologické ambulance Nemocnice s poliklinikou ■■■ dne 8. 7. 2013 lze dle žalovaného brát jako řádnou omluvu její neúčasti u správního orgánu prvního stupně jen v předmětný den, tedy 8. 7. 2013. Žalobkyně však nepředložila potvrzení o pracovní neschopnosti ze zdravotních důvodů na následující dny, a mohla své právo uplatnit ještě i ve dnech 9. a 10. 7. 2013. Správní orgán prvního stupně se dle žalovaného v odůvodnění svého rozhodnutí k těmto skutečnostem vyjádřil, žalovaný se s jeho vyjádřením ztotožnil a uzavřel, že žalobkyně svého práva dle § 36 odst. 3 správního řádu nevyužila a nebylo nutné stanovovat nový termín k seznámení se s podklady rozhodnutí.

Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen “s. ř. s.”), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

Ve věci bylo nařízeno ústní jednání, které proběhlo v nepřítomnosti žalobkyně i jejího právního zástupce. Žalobkyně ani její právní zástupce se k jednání bez omluvy nedostavili, ačkoliv byli o jeho konání řádně a včas vyrozuměni. Žalovaný plně odkázal na napadené rozhodnutí a své vyjádření k žalobě a navrhl žalobu zamítnout.

Soud nejprve připomíná, že správní řízení je na rozdíl od řízení soudního ovládáno principem písemnosti a neveřejnosti jednání. Pokud tedy správní orgán nepovažuje ústní jednání za nezbytné a jeho provedení nepožaduje ani zvláštní zákon, nemá na jeho provedení účastník řízení nárok (§ 49 odst. 1 správního řádu). Správní orgán je však povinen účastníky písemně vyrozumět o skončení dokazování a současně je výslovně poučit o jejich právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Ve vyrozumění musí správní úřad účastníkům uvést místo a dobu, po kterou se mohou s podklady rozhodnutí seznámit, přičemž tato doba musí být přiměřená a dostatečná. Účastník řízení pak v odůvodněných případech může požádat správní úřad o prodloužení doby určené k seznámení se s podklady rozhodnutí.

V projednávaném případě soud stejně jako žalovaný neshledal ze strany správního orgánu prvního stupně v tomto směru žádné pochybení. Magistrát města Liberec odbor dopravy vyzval žalobkyni k uplatnění práv účastníka řízení před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu výzvou ze dne 19. 6. 2013. Žalobkyně byla vyrozuměna o tom, že těchto svých práv má možnost využít do 10. 7. 2013, kdykoliv v době úředních hodin Magistrátu města Liberec v budově magistrátu. Žalobkyně výzvu osobně převzala dne 25. 6. 2013 a měla tedy dostatečný prostor pro to, aby svého práva využila. Soud souhlasí

se správními orgány, že potvrzení o návštěvě neurologické ambulance Nemocnice s poliklinikou ■ dne 8. 7. 2013 nezakládalo důvod k poskytnutí nového termínu k uplatnění práv žalobkyně. Žalobkyně se mohla na Magistrát města Liberec dostavit v období od 25. 6. 2013 do 7. 7. 2013, ale i následně ve dnech 9 a 10. 7., neboť jak konstatovaly oba správní orgány, lékařem nebylo rozhodnuto o pracovní neschopnosti. Navíc je třeba zdůraznit, že se jednalo o opakovanou výzvu k uplatnění práv účastníka řízení před vydáním rozhodnutí. Žalobkyně se v předchozích případech také pokaždé omluvila, doložila lékařské potvrzení a žádala o poskytnutí nového termínu k uplatnění svých práv, čemuž bylo opakovaně vyhověno.

Lze tak uzavřít s tím, že námitka žalobkyně nebyla uznána důvodnou a žaloba byla zamítnuta podle § 78 odst. 1 s. ř. s.

Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten však náhradu nákladů nepožadoval, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 7. října 2014

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu